

Sygn. akt: I C 1181/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Grzegorz Kowolik
Protokolant:	stażysta Sara Sumińska

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r.

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg

przeciwko K. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1181/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg wniosła o zasądzenie od pozwanego K. P. kwoty 1.112,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami wskazanymi w pozwie, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową.

Nakazem zapłaty z dnia 26 czerwca 2013 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny zasądził całą dochodzoną kwotę.

Od powyższego nakazu sprzeciw złożył pozwany, w którym wskazał, że (...) S.A. w W. blokował mu przez 2 tygodnie sygnał za drobne opóźnienia w płatnościach. Po kilku takich okresach zdecydował się nie płacić za abonament i P. wyłączył mu sygnał, więc nie korzystał z usług (...).

Na rozprawie w dniu 14 maja 2014 r. pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia i wskazał, że P. nie informował go, że przyczyna wyłączenia sygnału było niedojście zapłaty na czas.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14 listopada 2005 r. K. P. zawarł umowę z (...) S.A. z siedzibą w W. polegającą na udostępnieniu pozwanemu dekodera z anteną umożliwiającą oglądanie telewizji satelitarnej oraz świadczenia usług programowych. Zgodnie § 3 punktem 3 zastrzeżeniem postanowień ust. 5 i 6 poniżej, w okresie obowiązywania niniejszej umowy, Klient jest zobowiązany do utrzymywania aktywnego Pakietu Podstawowego (Familijskiego) oraz Pakietu Dodatkowego R.

(...) (łącznie (...)), w szczególności w drodze terminowego wnoszenia należnej miesięcznej Podstawowej Opłaty Abonamentowej oraz Dodatkowej Opłaty Abonamentowej z tytułu korzystania z Pakietu Dodatkowego R. (...). W przypadku niewykonania przez Klienta zobowiązań określonych niniejszą umową w terminie, Cyfrowy P. miał prawo zaprzestania dostawy sygnału, co nie wykluczało podjęcia przez Cyfrowy P. innych czynności wskazanych w niniejszej umowie i Regulaminie; w szczególności dotyczy to zapłaty przez Klienta odszkodowania w wysokości równej należnym Opłatom Abonamentowym za ten okres. Zgodnie z kolejnym ustępem, Klient był zobowiązany do wnoszenia opłaty abonamentowej z góry. Za dzień wniesienia opłaty uznawało się wpływ środków na rachunek (...) S.A. w W.. Wedle § 4 ust.1 umowy, w przypadku niezapłacenia za usługę za dwa kolejne okresy, Klient był zobowiązany do zapłacenia odszkodowania w kwocie 450 zł wynikającej z przyznania Klientowi promocyjnych warunków zawarcia umowy. Umowa została zawarta na okres 13 miesięcy, po czym przekształcała się w umowę na czas nieokreślony i mogła być przez każdą ze stron rozwiązana za wypowiedzeniem.

Dowód:

umowa, k. 53-55.

Pozwany początkowo uiszczał abonament. Niekiedy jednak spóźniał się z opłatą, wówczas sygnał był wyłączany mu na 2 tygodnie. Po kilku miesiącach zrezygnował z płacenia za usługę, a (...) S.A. w W. nie dostarczał sygnału.

Dowód:

dowód z przesłuchania pozwanego, k. 48.

Umową sprzedaży z dnia 3 lipca 2012 r. strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. szereg wierzytelności, w tym wierzytelność w stosunku do pozwanego na kwotę 1.112,10 zł. Strona pozwana pismem zawiadomiła go o przelewie wierzytelności.

Dowód:

umowa przelewu wierzytelności, k. 23-24,

częściowy wykaz wierzytelności, k. 29,

zawiadomienie o przelewie, k. 29.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony.

Przechodząc do rozważań prawnych należy odnieść się na początku do zarzutu pozwanego dotyczącego przedawnienia roszczenia. Wedle przepisu art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W przedmiotowej sprawie strona powodowa odkupiła wierzytelność od przedsiębiorcy (...) S.A. w W.. Z przedłożonej umowy zawartej przez pozwanego z Cyfrowym P. wynika, iż wierzytelność dochodzona w niniejszym postępowaniu dotyczyła prowadzonej przez zbywcę wierzytelności działalności gospodarczej, polegającej na sprzedaży dekodów, anteny i świadczenia usług programowych. Strona powodowa nie przedłożyła rachunków za konkretne wierzytelności składające się na kwotę dochodzoną pozwem, z których wynikałaby data płatności. Jednakże z uwagi na wskazane w pozwie daty odsetek czyli lata 2006-2007 oraz zważywszy na fakt, iż odsetek zgodnie z przepisem art. 481 k.c. można jedynie żądać za opóźnienie w spełnieniu świadczenia wymagalnego, należy przyjąć, że świadczenie Cyfrowego P. było wymagalne w zależności od poszczególnych wierzytelności od dnia 15 kwietnia 2006 r. do dnia 15 grudnia 2007 r. Zważywszy na treść art. 118 k.c. termin przedawnienia najpóźniejszej z wierzytelności upłynął z dniem 15 grudnia 2010 r. Tym samym, z uwagi na fakt, że pozew został złożony w dniu 21 czerwca 2013 r.,

zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego należy uznać za zasadny. Strona powodowa nie wykazała, że bieg terminu przedawnienia został przez zbywcę wierzytelności lub pozwanego w jakikolwiek sposób przerwany i zaczął biec na nowo.

Poza tym pozwany wskazał, że w momencie niepłacenia abonamentu, nie miał dostarczonej usługi w postaci możliwości oglądania programów. O ile za zasadne można by uznać obciążenie pozwanego roszczeniem odszkodowawczym wskazanym w § 4 umowy na podstawie art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne, to jednak dochodzenie opłat abonamentowych za usługę, której się nie świadczyło i za okres trwania umowy, należy uznać za sprzeczne z prawem i zasadami współżycia społecznego.

Przepis art. 385¹ § 1 k.c. stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Przepisy kolejnych paragrafów wyżej wskazanego artykułu stanowią, że jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. Nieuzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przyjętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Natomiast ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje.

Przepis art. 385² k.c. stanowi, że oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

Natomiast przepis art. 385³ punkt 22) k.c. stanowi, że w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności przewidują obowiązek wykonania zobowiązania przez konsumenta mimo niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez jego kontrahenta.

Zdaniem Sądu, zapis umowny, który przewidywał konieczność zapłaty opłat abonamentowych, mimo że (...) S.A. w W. nie miał obowiązku dostarczać sygnału i go faktycznie nie dostarczał, jest sprzeczny z wyżej wskazanymi przepisami prawa, dobrymi obyczajami i zasadami współżycia społecznego i jako takie nie mogły być wiążące dla pozwanego.

W rezultacie, nawet, gdyby zarzut przedawnienia nie mógł się ostać, to świadczenie, które nabyła strona powodowa od (...) S.A. w W., było nienależne, jako sprzeczne z prawem i powództwo również podlegałoby oddaleniu.

W rezultacie z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia oraz na nieważność zapisów umowy, z których wynikało świadczenie dochodzone przez stronę powodową, Sąd oddalił powództwo.

Ponieważ pozwany nie poniósł żadnych kosztów postępowania, a strona powodowa przegrała postępowanie w całości, zgodnie z regulacją art. 98 k.p.c., orzeczenie o kosztach postępowania było zbędne.